

ПОВІДОМЛЕННЯ
про зміну раніше повідомленої підозру та про нову підозру

м. Дніпро

«01» липня 2024 року

Старший слідчий слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях капітан юстиції Прудських Вадим Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 4201700000004162, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 17.11.2017 за ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Качуру Ольгу Сергіївну, 12.05.1970 р.н., громадянку України, уродженку м. Донецька Донецької області, заочно засуджену вироком Шевченківського районного суду м. Чернівці від 21.12.2021 за ч. 1 ст. 258-3 КК України до покарання у вигляді 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна, останнє відоме місце мешкання: м. Донецьк,

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у віданні наказу про вчинення порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб.

З лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі - РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі - ЗС РФ), яке керівники РФ назвали переміщенням військових підрозділів у межах звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території АРК і м. Севастополя. 18.03.2014 РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно з цим протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд

і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, у яких були розташовані органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27.04.2014 в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які досі функціонують. Одним з таких формувань є т.зв. 1-ий армійський корпус.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII та з цього моменту перебувають під ефективним контролем РФ.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У результаті вищезазначених подій, частина території Донецької області, починаючи з квітня 2014 року, знаходиться під обстрілами з різного виду озброєння з боку підконтрольних Російській Федерації угруповань іррегулярних незаконних збройних формувань терористичної організації «ДНР» та підрозділів Збройних Сил Російської Федерації.

Відповідно до вимог ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року (далі – Положення), які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаагської конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07.03.1955 визнані Урядом СРСР, передбачена заборона атакувати чи бомбардувати в будь-який спосіб незахищені міста, поселення, помешкання чи будівлі.

Статтею 7 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року визначено, що Україна є правонаступником прав і обов'язків за

міжнародними договорами Союзу РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки.

Статтею 53 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (надалі – Конвенція), ратифікованої із застереженнями Указом Президії ВР УРСР від 03.07.1954, передбачено заборону будь-якого знищення окупаційною державою рухомого чи нерухомого майна, що є індивідуальною або колективною власністю приватних осіб чи держави, або інших громадських установ чи соціальних або кооперативних організацій, за винятком випадків, коли це є необхідним для проведення воєнних операцій.

Стаття 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі – Протокол I) від 8 червня 1977 року та стаття 33 Конвенції забороняють акти насильства чи погрози насильством, які мають основною своєю метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Стаття 52 Протоколу I забороняє здійснювати напади на цивільні об'єкти та зазначає про те, що напади повинні суворо обмежуватися об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даний момент обставин, дає явну воєнну перевагу.

Крім того, стаття 57 зазначеного Протоколу зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. У зв'язку з чим мають дотримуватись, у тому числі, такі запобіжні заходи: ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено; вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдають випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати; напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдають випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати.

3 літа 2014 року громадянка України Качура Ольга Сергіївна (позивний «Корса») у складі 3-ї окремої мотострілкової бригади «Беркут» 1-го армійського корпусу терористичної організації «ДНР» приймала участь у веденні бойових дій на

території Донецької області на боці окупаційний військ проти військовослужбовців ЗСУ та добровольчих військових формувань України.

У зв'язку із займаною Качурою Ольгою Сергіївною посадою – командира артилерійського дивізіону, їй був підконтрольний підрозділ 3 окремої мотострілкової бригади 1-го армійського корпусу терористичної організації «ДНР». При цьому на неї покладалось виконання поставлених завдань відповідно до рішень та планів командування 1-го армійського корпусу, зокрема на припинення функціонування об'єктів цивільної інфраструктури, тероризування цивільного населення України. Так, співучасниками злочину на Качуру Ольгу Сергіївну покладалося забезпечення підпорядкованими їй силами та засобами артилерійського дивізіону нанесення систематичних і масштабних невибіркових ударів реактивними снарядами по цивільним об'єктам, розміщеним на території Донецької області.

Виконуючи вищевказаний план військового командування, Качура Ольга Сергіївна шляхом віддання наказів і розпоряджень підпорядкованим їй особам з числа дивізіону, яких на цей час досудовим розслідуванням не встановлено, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту, забезпечила координацію дій підпорядкованого їй підрозділу безпосередньо під час нанесення невибіркових ударів реактивними снарядами по визначеним об'єктам цивільної інфраструктури на території Донецької області, а також доповідала про результати нанесення указаних ударів військовому командуванню 1-го армійського корпусу.

Так, 14.08.2014 громадянка України Качура Ольга Сергіївна (позивний «Корса»), будучи командиром артилерійського дивізіону 3-ї окремої мотострілкової бригади «Беркут» 1-го армійського корпусу терористичної організації «ДНР», перебуваючи на тимчасово окупованій території в районі населених пунктів Донецьк та Горлівка Донецької області (більш точне місцезнаходження в ході досудового розслідування не встановлено), усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту, виконуючи спільний злочинний план, діючи умисно, за попередньою змовою групою з невстановленими особами із числа військового командування 1-го армійського корпусу, підконтрольного РФ, та безпосередньо підпорядкованих їй осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення, бажаючи настання таких наслідків, в порушення вимог ст. 25 Положення, ст. ст. 33, 53 Конвенції, ст. ст. 51, 52, 57 Протоколу I, тобто в порушення законів та звичаїв війни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, шляхом віддання наказів і розпоряджень забезпечила нанесення підпорядкованим їй підрозділом з використанням РСЗВ БМ-21 «Град» невибіркових ударів некерованими реактивними снарядами 9М22 (9М22У, 9М21ОФ, 9М22У-1) по цивільним об'єктам, розміщеним у с. Степне Мар'їнського району Донецької області, які призвели до пошкоджень та руйнувань трьох житлових будинків.

При цьому 14.08.2014 приблизно о 05 годин 00 хвилин невстановлені в ході досудового розслідування особи зі складу артилерійського дивізіону 3-ї окремої мотострілкової бригади «Беркут» 1-го армійського терористичної організації «ДНР», знаходячись в районі населених пунктів Донецьк та Горлівка Донецької області (більш точне місцезнаходження в ході досудового розслідування не встановлено),

за розпорядженнями та на виконання наказів свого командира Качури Ольги Сергіївни, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення с. Степне Мар'їнського району Донецької області, бажаючи настання таких наслідків, в порушення вимог ст. 25 Положення, ст. ст. 33, 53 Конвенції, ст. ст. 51, 52, 57 Протоколу I, тобто в порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з використанням РСЗВ БМ-21 «Град» здійснили невибірковий напад некерованими реактивними снарядами 9М22 (9М22У, 9М21ОФ, 9М22У-1) по цивільним об'єктам, тобто об'єктам, які не є воєнними цілями, розміщеним на території с. Степне, де взагалі відсутні військові об'єкти. Як наслідок пошкоджено житлові будинки № 1/2 по вулиці Степній, будинок № 9 по вулиці Вишневій (колишня Ватутіна), будинок № 13 по вулиці Першотравневій вказаного населеного пункту.

Продовжуючи свою злочинну діяльність, 18.12.2017 громадянка України Качура Ольга Сергіївна (позивний «Корса»), будучи командиром батареї 9-ї роти 3-ї окремої мотострілкової бригади «Меч» 1-го армійського корпусу терористичної організації «ДНР», перебуваючи на тимчасово окупованій території біля м. Горлівка Донецької області (точне місце досудовим розслідуванням не встановлено), усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту, виконуючи спільний злочинний план, діючи умисно, за попередньою змовою групою з невстановленими особами із числа військового командування 1-го армійського корпусу, підконтрольного РФ, та безпосередньо підпорядкованих їй осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення, бажаючи настання таких наслідків, в порушення вищезазначених вимог ст. 25 Положення, ст. ст. 33, 53 Конвенції, ст. ст. 51, 52, 57 Протоколу I, тобто в порушення законів та звичаїв війни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, шляхом віддання наказів і розпоряджень забезпечила нанесення підпорядкованим їй підрозділом з використанням РСЗВ БМ-21 «Град», невибіркових ударів некерованими реактивними снарядами 9М22 (9М28Ф, 9М22У, 9М21ОФ, 9М28Ф, 9М22У-1) по цивільним об'єктам, розміщеним на території с. Новолуганське Бахмутського району Донецької області.

При цьому 18.12.2017 приблизно о 17 годині 00 хвилин невстановлені в ході досудового розслідування особи зі складу 9-ї роти 3-ї окремої мотострілкової бригади «Меч» 1-го армійського корпусу терористичної організації «ДНР», знаходячись в районі м. Горлівка Донецької області (більш точне місцезнаходження в ході досудового розслідування не встановлено), за розпорядженнями та на виконання наказів свого командира Качури Ольги Сергіївни, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення с. Новолуганське Бахмутського району Донецької

області, бажаючи настання таких наслідків, в порушення вимог ст. 25 Положення, ст. ст. 33, 53 Конвенції, ст. ст. 51, 52, 57 Протоколу I, тобто в порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, з використанням РСЗВ БМ-21 «Град» здійснили невибірковий напад некерованими реактивними снарядами 9М22 (9М22У, 9М21ОФ, 9М22У-1) по цивільним об'єктам, тобто об'єктам, які не є військовими цілями, розміщеним на території с. Новолуганське, де відсутні військові об'єкти.

Унаслідок вказаних умисних дій пошкоджено будинки приватного сектору по вул. Мічуріна, 1а, 6, 8, 9, 10, 14, 15, 16, 19, 23, 27, 29, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 45, 48, 50, 54, 55, 56, 65, 71; по вул. Первомайська, 25/9, 25/17, 25/23, 34/2; по вул. Щастя, 4/1, 4/2, 4/3, 4/4, 6/1, 6/2, 6/5, 8/2, 11, 12/1, 12/3, 12/4, 12/5, 12/6, 14/1, 14/2, 16/1, 16/2, 17, 18, 19, 20, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 32, 34, 36, 40; по вул. Пушкіна, 3, 5, 6, 10, 11, 12, 14; по пров. Пушкіна, 1; по пров. Некрасова, 7; по вул. Набережна, 4, 6, 14, 24, 33, 42, 43, 44; по вул. Сергієнко, 31, 33, 50, 60; по вул. Олімпійській, 1, 4, 13, 14, 15, 17, 20; по вул. Некрасова, 9; по вул. Затишній, 5, 10, 11, 12, 19, 20, 21, 23/1, 25/1, 25/2, 26, 27/1, 27/2, 28, 29/1, 29/2, 29/3, 29/4, 30/3, 30/7, 30/12, 30/13, 30/14, 30/15, 30/16, 32/1, 32/2, 32/3, 32/4, 32/5, 32/6, 32/7, 32/8, 32/9, 32/10, 32/12, 32/14, 32/15, 34/2, 34/4, 34/5; по вул. Космонавтів, 17, 24. У результаті влучання снарядів поблизу багатопверхових будинків пошкоджено вікна в наступних будинках: по кварталі Молодіжному, 14, 15, 17, 18, 19, 25; по вул. Шкільній, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23; по кварталі Сонячний, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8; по кварталі Дружби, 20, 21, 22, 26; по кварталі Радужний, 23, 24, 27, розташованих біля приватного сектору с. Новолуганське Бахмутського району Донецької області. Прямим влучанням снарядів зруйновано покрівлю дитячого садку дошкільного навчального закладу «Івушка» по вул. Щастя, 15, пошкоджено вікна на будівлі Новолуганської загальноосвітньої школи I-III ступенів Бахмутської районної ради Донецької області по вул. Шкільна, 2, пошкоджено віконні рами та скління на будівлі Новолуганської амбулаторії КЗ «Бахмутський районний центр ПМСД» по вул. Шкільна, 25. Крім цього від осколків розірваних снарядів пошкоджено металеві труби центрального водогону по вул. Мічуріна та вул. Олімпійська, надземні газопроводи низького тиску по вулицям Щастя, Пушкіна, Затишна, Шкільна, Мічуріна, Набережна, Олімпійська, Первомайська, кварталу Сонячний.

Також отримали тілесні ушкодження різного ступеню тяжкості цивільні особи з числа місцевих мешканців: 1) Зуєва Катерина Іллінічна, 1952 р.н., д/з: осколкове поранення правої ключичної області, відкритий осколковий перелам правої гомілки, геморологічний шок 3 ступеня; 2) Кусневич Валентина Василівна, 1947 р.н., д/з: проникаюче поранення правового ока; 3) Волох Сергій Федорович, 1937 р.н., д/з: відкритий перелам лівої гомілки, ЗЧМТ, осколкове поранення лівої потиличної області; 4) Волох Валентина Юхимівна, 1938 р.н., д/з: МВТ, обширна підшкірна гематома; 5) Бурячик Вікторія Леонідівна, 2011 р.н., д/з: ссадни нижніх кінцівок; 6) Пічко Надія Елеодорівна, 1952 р.н., д/з: різана рана в області лоба, лівої гомілки, осколкове поранення голови, ВЧМТ лобної долі; 7) Беша Любов Андріївна, 1950 р.н., д/з: перелам правого передпліччя; 8) Глинська

Тетяна Володимирівна, 1986 р.н., д/з: сліпе проникаюче осколочне поранення грудної клітини зліва з наявністю чужорідного тіла.

Враховуючи вищевказане, громадянка України Качура Ольга Сергіївна, діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, за попередньою змовою з іншими учасниками незаконних збройних формувань, підпорядкованих РФ, віддавала накази підпорядкованим військовослужбовцям щодо здійснення умисних нападів на цивільні об'єкти, тобто об'єкти, що не є військовими цілями, та цивільне населення як таке, у вигляді масштабних обстрілів з використанням РСЗВ БМ-21 «Град» некерованими реактивними снарядами 9М22 (9М22У, 9М21ОФ, 9М22У-1) по цивільним об'єктам, поєднаних з пораненням цивільних осіб, чим порушила вимоги ст. 25 Положення, ст. ст. 33, 53 Конвенції, ст. ст. 51, 52, 57 Протоколу I.

Таким чином, громадянка України Качура Ольга Сергіївна обґрунтовано підозрюється у віданні наказу про вчинення порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
капітан юстиції

Вадим ПРУДСЬКИХ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
управління протидії злочинам, вчиненим
в умовах збройного конфлікту,
Донецької обласної прокуратури
«01» липня 2024 року

Пилип КОВАЛЕНКО

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених цією Конституцією, та у порядку, визначеному законом.

Кожен має право після використання всіх національних засобів юридичного захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на професійну правничу допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення у порядку, передбаченому ст.ст.468-476 КПК України. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про зміну підозри та нову підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про зміну підозри та нову підозру та пам'ятка про процесуальні права і обов'язки вручені, права підозрюваного мені оголошені та роз'яснені.

Підозрювана: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

___ годин ___ хвилин ___ .07.2024

Захисник: _____ / _____ /
(підпис) (прізвище та ініціали)

___ годин ___ хвилин ___ .07.2024

Повідомлення про підозру здійснив:

Старший слідчий слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
капітан юстиції

Вадим ПРУДСЬКИХ